

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Bc. Jana Ferneckého ve věci

žalobce: **S. L.**, narozený X, státní příslušnost: Ukrajina
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Novotným
sídlem Archangelská 1568/1, 100 00 Praha 10

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
IČO 06215912
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 4. 2019, č. j. MV-21622-3/SO-2018

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná k jeho odvolání změnila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 24. 11. 2017, č. j. OAM-77826-68/DP-2012, tak, že žádost žalobce ze dne 10. 12. 2012 podaná podle ust. § 46 odst. 1 ve spojení s ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

pozdějších předpisů („zákon o pobytu cizinců“) o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem zaměstnání, zamítla, neboť žalobce nepředložil doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti (dále jen „napadené rozhodnutí“).

II. Rozhodnutí žalované (napadené rozhodnutí)

2. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyšla z následujících zjištění:
3. Žalobce pobýval na území České republiky od 2. 11. 2008, a to nejprve na základě víza k pobytu nad 90 dní, které mu bylo uděleno s platností od 11. 9. 2008 do 15. 12. 2008, následně na základě povolení k dlouhodobému pobytu na dobu od 16. 12. 2008 do 15. 12. 2010, jehož doba byla následně ještě prodloužena od 16. 12. 2010 do 15. 12. 2012.
4. Dne 3. 12. 2012 podal žalobce žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. K žádosti bylo mj. doloženo povolení k zaměstnání u zaměstnavatele X (dále jen „zaměstnavatel“) do 10. 6. 2015. Žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu však nebylo vyhověno a správní řízení bylo dne 25. 2. 2013 zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.
5. Další žádost žalobce ze dne 10. 12. 2012 o vydání povolení k dlouhodobému pobytu podle § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců byla rozhodnutím ze dne 30. 6. 2014 podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců zamítnuta. K odvolání žalobce žalovaná rozhodnutím ze dne 15. 2. 2017 zrušila prvostupňové rozhodnutí a věc vrátila správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.
6. V rámci nového projednání bylo zjištěno, že žalobce od 16. 2. 2016 změnil místo svého pobytu na území České republiky, přičemž nedoložil platné a aktuální doklady – cestovní doklad, doklad o zajištění ubytování a rozhodnutí o povolení k zaměstnání. Žalobce byl výzvou tedy vyzván k odstranění vad žádosti ve lhůtě 40 dnů, neboť tyto doklady v mezidobí pozbyly platnosti. Ve výzvě byl žalobce poučen o následcích neodstranění uvedených nedostatků žádosti. Současně bylo řízení o žádosti podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno. Žalobce však požadované dokumenty nepředložil.
7. Dne 26. 10. 2017 vydal správní orgán I. stupně vyrozumění o pokračování v řízení a současně žalobce vyzval k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí. Písemnosti byly žalobci doručeny prostřednictvím zmocněného zástupce dne 26. 10. 2017. Žalobce svého práva nevyužil a s podklady pro vydání rozhodnutí se v poskytnuté lhůtě neseznámil.
8. Na základě shora uvedených skutečností byla žádost žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu předmětným prvostupňovým rozhodnutím ze dne 24. 11. 2017 zamítnuta.
9. Žalovaná se v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádávala s odvolacími námitkami žalobce, že splňuje podmínky pro vyhovění žádosti, neboť celou dobu působí u zaměstnavatele, což správnímu orgánu I. stupně opakovaně sděloval. Žalobce namítal, že v případě pochybností o jeho aktuálním působení u zaměstnavatele, jej mohl správní orgán předvolat k výsledku, což se však nestalo. Poukazoval na délku řízení a s odkazem na katastrofální situaci na Ukrajině namítal, že napadené rozhodnutí jednoznačně

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

nepřiměřeně zasáhlo do jeho soukromého života. Žalobce následně dne 31. 1. 2018 doručil správnímu orgánu 1. stupně doklad o povolení zaměstnání u zaměstnavatele X na dobu od 20. 1. 2018 do 19. 7. 2018. Dne 17. 5. 2018 byla žalované předložena smlouva o poskytnutí ubytování ze dne 1. 9. 2017 a potvrzení o výši příjmů.

10. Žalovaná posoudila odvolání jako nedůvodné, poukázala na to, že žalobce byl vyzván k doložení dokladů nezbytných pro posouzení žádosti a byl řádně poučen o tom, jaké následky mu hrozí, pokud vady žádosti neodstraní. Vzhledem tomu, že žalobce i přesto nepředložil podklady nezbytné pro vyhovění jeho žádosti ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí, žalovaná jeho odvolání zamítla a změnila výrok rozhodnutí správního orgánu 1. stupně s odůvodněním změny kvalifikace důvodu pro zamítnutí žádosti, spočívajícím nikoliv v nemožnosti ověřit údaje v žádosti, jak tento důvod kvalifikoval správní orgán 1. stupně, ale ve skutečnosti, že žalobce potřebné doklady k výzvě správního orgánu nepředložil. Žalovaná přitom poukázala na skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí správního orgánu 1. stupně a na judikaturu Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 24/2011-79, podle které je pro rozhodování správního orgánu rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí, což platí jak pro prvostupňové, tak i pro druhostupňové řízení.
11. K námitkám žalobce ohledně nepřiměřenosti dopadu napadeného rozhodnutí do soukromého života žalobce žalovaná odkázala na to, že dle zákona o pobytu cizinců a v souladu s jí citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu neshledala v této věci povinnost posuzovat dopady rozhodnutí do soukromého života žalobce.

III. Žaloba

12. Žalobce podal proti napadenému rozhodnutí žalobu, v níž tvrdil nezákonnost napadeného rozhodnutí, kterou spatřoval v tom, že správní orgány v rámci vedeného řízení předcházejícího vydání napadeného rozhodnutí jednak porušily § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), neboť nezjistily stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu a dále si neopatřily dostatečné podklady pro své rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 50 odst. 2 správního řádu. Správní orgány dle názoru žalobce vydáním napadeného rozhodnutí a rovněž vydáním prvostupňového rozhodnutí porušily také § 2 odst. 1 správního řádu, neboť nepostupovaly v předmětné věci v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, § 2 odst. 3 správního řádu, neboť nešetřily oprávněné zájmy žalobce jako osoby, jíž se činnost správního orgánu dotýká a § 2 odst. 4 správního řádu, neboť správní orgány nedbaly, aby bylo přijaté řešení v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu.
13. Žalobce nesouhlasí se závěrem napadeného rozhodnutí, neboť podle něj není pravdou, že by nepředložil doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti. Žalobce je naopak přesvědčen, že splňuje všechny zákonem stanovené podmínky pro vyhovění žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání. Uvedl, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí správní orgán I. stupně sám konstatuje, že žalobce působí u zaměstnavatele, což je pravdou, když žalobce u tohoto zaměstnavatele i nadále působí. Žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání podal žalobce již dne 10. 12. 2012 a od této doby marně čeká na její vyhovění. Informaci o svém působení u tohoto

zaměstnavatele žalobce správnímu orgánu I. stupně opakovaně sděloval a žalovaný tuto skutečnost v odůvodnění napadeného rozhodnutí rovněž uvádí.

14. Pokud měl správní orgán I. stupně jakékoli pochybnosti o aktuálním působení žalobce u zaměstnavatele, pak mohl žalobce za účelem odstranění těchto pochybností předvolat k výsledku, což se však nestalo.
15. Žalobce pro úplnost dodal, že si na území České republiky již za dobu dosavadního pobytu vybudoval stabilní zázemí, a to včetně pevných sociálních, kulturních a pracovních vazeb a vztahů.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě

16. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 4. 7. 2019 konstatoval, že skutkový stav a průběh správního řízení je dostatečně popsán v napadeném rozhodnutí a z toho důvodu nebude ve vyjádření v žalobě podrobně rozváděn. Námitky uváděné v podané žalobě jsou shodné s námitkami v odvolání, které byly v napadeném rozhodnutí řádně vypořádány.
17. S ohledem na výše uvedené skutečnosti žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

18. Městský soud v Praze přezkoumal napadané rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a to dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Rozhodl bez nařízení jednání, za podmínek a v souladu s ust. § 51 s.ř.s.
19. Žaloba není důvodná.
20. Pro účely posouzení sporu, spočívajícím v tom, zda žalobce k výzvě správního orgánu I. stupně, projednávajícímu jeho žádost ze dne 10. 12. 2012 o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání, předložil zákonem požadované a platné doklady, konkrétně, zda předložil doklad o zajištění ubytování a doklad o účelu pobytu na území České republiky, městský soud vyšel z následující právní úpravy s přihlédnutím k judikatuře Nejvyššího správního soudu.
21. Podle § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, ve znění v rozhodné době pro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1 písm. a) až e), § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1 a 2, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo povolení k dlouhodobému pobytu dále nevydává, pokud cizinec neplní na území účel, pro který mu bylo uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů a pro který mu má být vydáno povolení k dlouhodobému pobytu, nebo pokud cizinec neplnil v době platnosti víza k pobytu nad 90 dnů na území účel, pro který mu bylo vízum uděleno; to neplatí, pokud cizinec prokáže, že se jednalo o neplnění účelu ze závažných důvodů po přechodnou dobu. K žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu podle § 42 je cizinec dále povinen předložit doklad o cestovním zdravotním pojištění, které odpovídá podmínkám uvedeným v § 180j. Současně je povinen na požádání předložit doklad o zaplacení pojistného

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

uvedeného na dokladu o cestovním zdravotním pojištění. To neplatí, jde-li o případy uvedené v § 180j odst. 4.

22. Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, ve znění v rozhodné době dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže se cizinec na požádání ministerstva nebo zastupitelského úřadu nedostaví k pohovoru nebo nepředloží ve stanovené lhůtě doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti o dlouhodobé vízum nebo jestliže se i přes provedení pohovoru nebo vyhodnocení předložených dokladů nepodaří tyto údaje ověřit.
23. Podle § 46 odst. 6) zákona o pobytu cizinců ve znění v rozhodné době k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání je cizinec povinen předložit rozhodnutí o povolení k zaměstnání nebo rozhodnutí o prodloužení povolení k zaměstnání a náležitosti podle § 31 odst. 1 písm. a), d) a e).
24. Podle § 31 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců k žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů je cizinec povinen předložit doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území.
25. Určením okamžiku, ke kterému má být hodnocen skutkový a právní stav v řízení o povolení k dlouhodobému pobytu se zabýval Nejvyšší správní soud v řadě svých rozsudků, např. ve svém rozsudku č. j. 1 As 24/2011-79, kdy uvedl, že: *„Na rozdíl od občanského soudního řádu (§ 154 odst. 1) a soudního řádu správního (§ 75 odst. 1) neobsahuje správní řád konkrétní ustanovení, jež by zakotvovala zásadu, že pro rozhodování správního orgánu je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí. Lze však souhlasit s názorem, že zásada vyplývá implicitně ze správního řádu, a to ostatně již jen s přihlédnutím k jiným ustanovením správního řádu, jako je § 96 odst. 2, § 90 odst. 4 nebo § 82 odst. 4“..... „V odvolacím řízení lze dle § 82 odst. 4 správního řádu uvádět jen takové nové skutečnosti, které nemohl účastník uplatnit dříve (např. proto, že nastaly až po vydání prvostupňového rozhodnutí)“..... „Obdobně podle § 96 odst. 2 správního řádu se soulad rozhodnutí s právními předpisy posuzuje v přezkumném řízení správním podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání“....*
26. Na základě uvedeného právního rámce zákonných ustanovení a judikatury Nejvyššího správního soudu i ve smyslu udělování povolení pobytu cizinců na území České republiky, spočívajícím v tom, aby po celou dobu pobytu cizince byly naplněny náležitosti žádosti, jimiž jsou zajištění ubytování a plnění účelu pobytu, soud neshledal důvodnými námitky žalobce proti závěrům žalované, že nesplnil podmínky pro vyhovění žádosti a nepředložil doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti. Řízení o žádosti žalobce bylo vedeno od jím podané žádosti ze dne 10. 12. 2012, kdy již v řízení zakončeném rozhodnutím správního orgánu 1. stupně ze dne 30. 6. 2014 ve znění odvolacího rozhodnutí žalované ze dne 15. 2. 2017 bylo prokázáno, že žalobce v rámci dříve povoleného dlouhodobého pobytu (od 16. 12. 2010 do 15. 12. 2012) po určitou dobu účel pobytu neplnil. Následně v průběhu řízení o předmětné žádosti ze dne 10. 12. 2012 došlo ke změně skutečností, kdy původní doklad o zajištění ubytování a doklad o účelu pobytu pozbyly platnosti, což vedlo k výzvě správního orgánu ze dne 14. 6. 2017 k tomu, aby žalobce předepsané náležitosti pro účel rozhodnutí o žádosti předložil.

27. Soud z podkladů správního řízení považuje za prokázané a žalobcem relevantním způsobem nevyvrácené, že žalobce v řízení o předmětné žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nepředložil požadované náležitosti, a to ani k výzvě správního orgánu k odstranění vad žádosti předložením dokladů, které po žadateli výslovně požaduje zákon o pobytu cizinců (mimo jiné *platný* doklad o zajištění ubytování, *platné* rozhodnutí o povolení k zaměstnání), přestože mu správní orgán k tomu poskytl dostatečnou lhůtu v délce 40 dnů a současně ho poučil o následcích neodstranění uvedených nedostatků žádosti. Žalobce tuto povinnost ve stanovené lhůtě nesplnil, aniž by uvedl, že by mu v jejím splnění cokoliv bránilo, aniž by také jakkoliv na písemnost správního orgánu I. stupně zareagoval a nevyužil ani opravného prostředku proti usnesení správního orgánu o přerušení řízení dle § 179b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Ani s podáním odvolání žalobce platné doklady nepředložil a jen uváděl, že stále působí u zaměstnavatele X a že bylo na správním orgánu, aby si působení žalobce u tohoto zaměstnavatele ověřil předvoláním žalobce k výsledku. Současně poukazoval na katastrofální situaci ve své domovské vlasti a na stabilní zázemí, které si na území České republiky vybudoval.
28. Teprve dne 31. 1. 2018 bylo správnímu orgánu 1. stupně doručeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky ze dne 12. 1. 2018, jímž bylo žalobci povoleno zaměstnání u zaměstnavatele X na dobu od 20. 1. 2018 do 19. 7. 2018. Tento doklad představuje novou skutečnost v tom smyslu, že tato nebyla známa dříve v řízení před správním orgánem 1. stupně tak, aby k ní žalovaná při přezkumu rozhodnutí správního orgánu 1. stupně mohla přihlédnout a nejde o skutečnost, která by vypovídala o skutkovém stavu v době vydání prvostupňového rozhodnutí o žádosti. Správní orgán 1. stupně byl tedy z důvodu nesplnění náležitostí žádosti a nesoučinnosti žalobce zcela oprávněn jeho žádost zamítnout, a to aniž by byl povinen jakkoli dále žalobce opakovaně vyzývat k součinnosti a ověřovat si skutečnosti ohledně zaměstnaneckého vztahu žalobce. Byl to žalobce, kdo požadoval povolení k trvalému pobytu, tedy on měl mít k dispozici požadované doklady a na něm bylo, aby prokázal skutečnosti k tomu zákonem požadované. Správní orgán je sice dle správního řádu povinen opatřovat podklady pro vydání rozhodnutí, avšak nikoliv vždy v absolutním slova smyslu, a v řízení, v němž se dokládají poměry účastníků, bylo především na žalobci, aby poskytl požadovanou součinnost. Předložení platných dokladů pro účely povolení k pobytu nebylo možné v dané věci nahrazovat jeho výsledkem či toliko sdělením, na které žalobce poukazuje. Pokud žalobce doložil některé doklady až v odvolacím řízení, žalovaná postupovala v souladu se zákonem, když posuzovala skutkový a právní stav věci ke dni vydání rozhodnutí správního orgánu 1. stupně.
29. Na základě uvedeného městský soud shledal, že v řízení o žádosti žalobce byly naplněny podmínky ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců nikoliv v tom, že předložené doklady neprokázaly ověřovanou skutečnost, jak kvalifikoval jednání žalobce správní orgán 1. stupně, ale v tom, že žalobce *nepředložil* doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti. Uvedená změna kvalifikace v rámci téhož ustanovení a zákonného důvodu pro neudělení povolení k dlouhodobému pobytu odpovídá skutkovému i právnímu stavu, a proto soud shledal, že žalovaná nepochybila ve skutkovém a právním posouzení věci.
30. Soud neshledal v postupu správních orgánů žalobcem namítané porušení ust. § 50 odst. 2 správního řádu, zásady materiální pravdy dle § 3 a dalších, jen obecně citovaných zásad správního řízení, z nichž žalobce však neimplikuje žádné pro něj vypovídající skutečnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Lze přisvědčit tomu, že ustanovení správního řádu vedou správní orgán k opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí, avšak v dané věci rozhodování o žádosti, v němž rozhodnutí o žádosti je podmíněno předložením dokladů o osobním postavení a soukromých vztazích cizince pro účely pobytového oprávnění, je ve smyslu § 52 správního řádu především na žadateli, aby správnímu orgánu poskytl potřebnou součinnost. Vyzval-li tedy správní orgán I. stupně žalobce dne 14. 6. 2017 k poskytnutí součinnosti a odstranění vad žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu předložením dokumentů, které po žadateli výslovně požaduje zákon o pobytu cizinců (platný cestovní doklad, doklad o zajištění ubytování, rozhodnutí o povolení k zaměstnání.), a určil-li mu k tomu dostatečnou lhůtu v délce 40 dnů, bylo na žalobci, aby požadovanou součinnost ve stanovené lhůtě správnímu orgánu I. stupně poskytl, vycházející i z poučení o následcích nesoučinnosti k výzvě. Pokud žalobce tuto povinnost ve stanovené lhůtě 40 dnů (ale ani později v podaném odvolání) nesplnil, aniž by uvedl, že by mu v jejím splnění cokoliv bránilo, či aniž by jakkoli jinak na písemnosti správního orgánu I. stupně zareagoval, zejména využitím oprávněného prostředku podle § 170b odst. 1 zákona o pobytu cizinců proti usnesení o přerušení řízení, byl správní orgán 1. stupně oprávněn jeho žádost zamítnout a žalovaná v odvolacím přezkumu ve skutkovém a právním posouzení prvostupňového rozhodnutí nepochybná. Soudní judikatura uvádí, že obecná povinnost správních orgánů opatřovat podklady pro rozhodnutí a postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, je doplňována povinností účastníků řízení poskytnout potřebnou součinnost, případně označit důkazy na podporu svých tvrzení (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 3. 2019, č. j. 1 Azs 367/2018-34).

31. Námitky žalobce nemohou obstát ani z hlediska jeho tvrzení o dopadu napadeného rozhodnutí do soukromého života žalobce. Vzhledem k tomu, že v případě podané žádosti zákona ani judikatura soudů nestanoví povinnost správních orgánů zabývat se přiměřeností dopadu rozhodnutí do poměrů cizince, přičemž žalobce žádné konkrétní poměry, kromě zaměstnaneckého vztahu nezmínil a neprokazoval, nejsou námitky žalobce nejen relevantní, ale ani nepřesvědčivé a nepodložené. Žalobce řádně nedoložil plnění účelu pobytu, nadto jeho žádost je podána pro účel pobytu, jímž je zaměstnanecký poměr, který sám o sobě svou povahou nemůže prokazovat míru dopadu do soukromého života žalobce, která by vyvolávala bez dalšího nepřiměřenost rozhodnutí. Žalobce v odvolání pouze *obecně* konstatoval, že si na území České republiky vytvořil stabilní zázemí a naznačil jiný důvod pro setrvání na území České republiky, totiž situaci na Ukrajině, která však není hlediskem pro posouzení žádosti žalobce a předmětem tohoto řízení.

VI. Závěr

32. Na základě shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, a proto podanou žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
33. V souzené věci rozhodoval soud bez nařízení jednání v souladu s ust. § 51 s.ř.s., když žalovaná souhlasila s projednáním žaloby a rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání a žalobce svůj původní nesouhlas změnil a po nařízení ústního jednání soudu výslovně sdělil, že na ústním projednání žaloby netrvá.

34. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. listopadu 2021

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu